Tematické okruhy pro ústní část státní závěrečné zkoušky (bakalářské studium) oboru Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání

Student u ústní části státní závěrečné zkoušky předkládá seznam přečtené literatury[1].
Lingvistická část státní závěrečné zkoušky probíhá ve studovaném jazyce.

Současný ruský jazyk a didaktika vyučování ruského jazyka se zřetelem ke kompetencím obecně učitelským a prakticky výukovým
Skládá se ze dvou tematických okruhů:
a) Praktická ruština.
Komplexní jazyková zkouška ověřující praktickou znalost ruštiny odpovídající úrovni C1 Evropského referenčního rámce pro jazyky. Zkouška zahrnuje gramatický test, samostatný písemný jazykový projev na zvolené téma a krátký překlad z ruštiny do češtiny (vše hodnoceno komisí).
b) Současný ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání
Student prokáže orientaci v základních jevech gramatického systému současného ruského jazyka (fonologie, morfologie, syntax), znalost lexikologické a slovotvorné problematiky, hlavních jazykových příruček a schopnost samostatného uvažování o pojmech z ruštiny v synchronním pohledu mimo jiné s ohledem na uplatnění všech těchto znalostí v kontextu vzdělávaní. Student zároveň prokáže schopnost uplatnit dosud získané poznatky z obecné pedagogicko-psychologické přípravy.

SOUČASNÝ RUSKÝ JAZYK SE ZAMĚŘENÍM NA VZDĚLÁVÁNÍ

1. Hláskový systém ruštiny (fonetický popis, vč. porovnání s češtinou).
2. Hláskový systém ruštiny (možnosti fonologické interpretace).
3. Centrum a periférie hláskového systému, cizí slova jako subsystém.
4. Grafematika ruštiny (vč. porovnání s češtinou).
5. Jmenné kategorie, způsoby jejich vyjádření a fungování u jednotlivých jmenných slovních druhů.
6. Paradigmatika nominálních slovních druhů.
7. Stupňování adjektiv a adverbií, fungování složeného a jmenného tvaru u

[1] Seznam četby předkládaný k okruhu bakalářské státní závěrečné zkoušky „**Současný ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání**".

adjektiv.
8. Slovesné kategorie, způsoby jejich vyjádření a fungování.
9. Paradigmatika slovesa.
10. Syntagma – věta jednoduchá – souvětí.
11. Větné členy, vztahy uvnitř věty jednoduché.
12. Strukturalistické metody analýzy věty.
13. Jednočlennost / dvoučlennost ve větě jednoduché.
14. Problematika subjektu v ruštině.
15. Vyjadřování predikátu v ruštině.
16. Typy predikace.
17. Hypotaxe a parataxe.
18. Věta a text.
19. Ruská lexikologie: systémové vztahy v rámci lexiky.
20. Strukturalistická a kognitivní lexikální sémantika.
21. Slovní zásoba ruštiny, způsoby jejího obohacování.
22. Lexikografie ruštiny, slovníky, struktury slovníkových hesel.
23. Slovotvorba v ruštině: derivace, kompozice, abreviace, problém konverze. Prostředky a jejich produktivnost.
24. Obsah a základní úlohy stylistiky, jednotlivé funkční styly ruštiny.
25. Frazeologie ruštiny.